

287

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 22 października 1968 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia, które osoby wykonujące pracę nakładczą uważa się za pracowników w rozumieniu ustawy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 2, art. 92 i art. 125 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisowi § 2 ust. 4 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 27 sierpnia 1968 r. w sprawie określenia, które osoby wykonujące pracę nakładczą uważa się za pracowników w rozumieniu ustawy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 34, poz. 234), nadaje się brzmienie;

„4. Za członków rodziny w rozumieniu ust. 1 i 2 uważa się małżonka, dzieci własne i przysposobione, pasierbów, rodziców, osoby przysposabiające, ojczyrna, macochę, wnuki, dziadków, rodzeństwo, teściów, zięciów, synowe, szwagierki i szwagrów.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 5 września 1968 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski

288

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 22 października 1968 r.

w sprawie określenia niektórych stanowisk, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą upoważniającą do górniczej emerytury lub renty.

Na podstawie art. 2 ust. 4 i 5 oraz art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 19) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za okresy pracy pod ziemią w przodkach bezpośrednio przy urabianiu lub ładowaniu urobku albo przy gładzeniu szybów, które w myśl art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 19), zwanej dalej ustawą, zalicza się w wymiarze półtorakrotnym, uważa się okresy zatrudnienia po Wyzwoleniu na stanowiskach wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 2. 1. Za zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki oraz w przedsiębiorstwach robót górniczych wykonujących roboty dla kopalń siarki uważa się zatrudnienie na stanowiskach wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Zatrudnienie na stanowiskach wymienionych w pkt 1+9 wykazu, o którym mowa w ust. 1, uważa się za pracę w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku, uzasadniającą w myśl art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy zaliczenie okresu zatrudnienia po Wyzwoleniu w wymiarze półtorakrotnym.

§ 3. Za pracowników dozoru ruchu i kierownictwa ruchu kopalń i przedsiębiorstw, określonych w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy, uważa się pracowników wykonujących czynności dozoru ruchu lub kierownictwa ruchu, którzy w myśl przepisów dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1961 r. Nr 23, poz. 113) podlegają zatwierdzeniu przez urząd górniczy, z tym że w przedsiębiorstwach robót górniczych wykonujących prace montażowe dla kopalń uważa się za pracowników:

- 1) dozoru ruchu — tylko te osoby, które bezpośrednio kierują robotami prowadzonymi przez te przedsiębiorstwa na terenie kopalń pod ziemią,
- 2) kierownictwa ruchu — osoby zatrudnione na stanowiskach:
  - a) dyrektora,
  - b) naczelnego inżyniera,
  - c) zastępcy naczelnego inżyniera.

§ 4. Za pracowników zatrudnionych na stanowiskach wymagających kwalifikacji inżyniera lub technika w zakresie górnictwa w jednostkach organizacyjnych określonych w art. 2 ust. 2 pkt 4 i 5 ustawy uważa się pracowników, którzy:

- 1) posiadają tytuł inżyniera lub technika i są zatrudnieni zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami w zakresie górnictwa albo
- 2) nie posiadają tytułu inżyniera lub technika, ale spełniają łącznie następujące warunki:
  - a) posiadają praktyczne przygotowanie nabyte w czasie co najmniej 5-letniej pracy w dozorze ruchu lub w innej pracy pod ziemią oraz
  - b) wykonują czynności, które wymagają kwalifikacji inżyniera lub technika i które normalnie są powierzone inżynierom lub technikom.

§ 5. Zakłady pracy obowiązane są prowadzić dokładną ewidencję okresów zatrudnienia na stanowiskach objętych rozporządzeniem według szczegółowych zasad ustalonych przez właściwych ministrów w uzgodnieniu z Prezesem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 6. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1957 r. w sprawie określenia pracowników dozoru ruchu i kierownictwa ruchu kopalń oraz pracowników zatrudnionych na stanowiskach wymagających kwalifikacji inżyniera lub technika w zakresie górnictwa (Dz. U. z 1957 r. Nr 41, poz. 188 i z 1966 r. Nr 16, poz. 103),
- 2) rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 12 stycznia 1966 r. w sprawie określenia stanowisk pracy, na których zatrudnienie w kopalniach siarki oraz w przedsiębiorstwach robót górniczych wykonujących roboty dla kopalń siarki uważa się za zatrudnienie na odkrywce (Dz. U. Nr 5, poz. 30).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski